

Ellopott ünnepek...

Nagyon különös kép tárul elénk, ha végig nézzük az adventi és karácsonyi ünnepre való készülődés körüli felhajtást. Már-már nehézségbe botlunk, ha ezen ünnepek eredetét akarjuk felismerni, megtalálni, az elénk táruló képekből, megnyilatkozásokból, szokásokból.

Ugyanis az advent, nem a karácsonyi ajándékozási készülődésről szól, kell, hogy szóljon. Nem az ezüst, vagy arany vásárnapok kereskedelmi nyüzsgéséről, nem az adventi elonyös akciókról, nem a különböző adventi illatok kavalkádjáról, adventi díszek sokszínűségéről, nem a családi összejövetel szervezéséről, hanem valami egészen másról szól!

Az advent, a Krisztus váró emberek ünnepe!

De azt látom, hogy egyre inkább mások sajátítják ki az ünnep jellegének, értékének, értelmének meghatározásának jogát!

Az első advent alkalmával a megváltó érkezését várta a világ, és nagyon sajnálatos módon, a mai korhoz hasonlóan, kevesen értették meg, ismerték fel a megváltó érkezését, és annak jelentőségét!

“Az Ige volt az igazi világosság (Jézus), amely megvilágosít minden embert: ő jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be őt.” János evangéliuma 1.9-11.

Ma, amikor Nem Jézus születését várjuk, csak megemlékezünk róla, akkor az adventi várakozásunk, Jézus újbóli megjelenésének szól!

“Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem. Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra? És ha majd elmentem, és helyet készítettem nektek, ismét eljövök, és magam mellé veszek titeket, hogy ahol én vagyok, ott legyetek ti Ís. János evangéliuma 14.1-3.

A karácsonyt, a családok, a szeretet, az ajándékozás ünnepének tartja a közvélemény. De ezen ünnep oka, az Isten ember iránti szeretete, a kilátástalanságból való kiút megteremtésének napja. A karácsony Istene, nem csak karácsonykor szereti az embert, nem csak karácsonykor fordul oda a bajban levőhöz, hanem az év minden napján!

Kakukktojás lett a karácsony az önzést istenítő társadalmunkban. Az év minden napja arról szól, hogy nekem mi a jó, nekem mi az érdekem, nekem mi az elonyös, nekem mi jár... Karácsonykor pedig, álságosan a szeretetrol, megértésrol, elfogadásról kezdünk beszélni, mert ez olyan jól hangzik, és talán 1-2 napot el is tudunk így viselni, de ennyi elég is ebből egész évre. Le tudjuk a megértést, az egymás értékelését, néhány a kereskedelemben előre elkészített ajándékkal, és azt mondjuk, megünnepeltük a karácsonyt.

A Karácsony, az Isten, ember felé megnyilvánuló szeretetének ünnepe!

Azok, akik a közvélemény formálásáért felelősek, és eszközökkel rendelkeznek, mintha tudatosan lopnák meg Istent, azzal, hogy az Őt váró, Róla szóló ünnepeket zsibvásárrá, népi hagyománnyá, kereskedelmi haszonná silányítják!

Kedves Krisztusba hívó testvéreim!

Vegyük vissza a mi Istenünknek szánt ünnepeket, azzal, hogy tudatosan Istent ünnepeljük! Ő róla szóljon számunkra az advent, a karácsony és ne holmi olcsó, Istentől idegen vásári forgatag, sürgés-forgás legyen! Akarjuk, hogy az ünnepek tudatos Istenre figyelés, Krisztusvárás legyen, mely az Ő érkezésével teljesedik be a mi számunkra!

Adjon nekünk az Isten reményteljes Adventet, és áldott, békés, szeretetteljes Karácsonyt!